

תת"ע 8722/02/16 - מדינת ישראל נגד הדר איזנר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8722-02-16 מדינת ישראל נ' הדר איזנר
בפני כבוד השופטת צפורה משה

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הדר איזנר

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם, הוגש כתב אישום, לפיו בתאריך 30/7/15, סמוך לשעה 19:08, עת נהג ברכב פרטי מסוג הונדה, שמספרו 5880661, בצומת סוקולוב ודרך ראשונים רמת השרון משה סנה, קיפח זכות אדם להשתמש שימוש מלא בדרך, בכך שעקף טור רכבים שהמתינו בטור מצד ימין לפניו לרחוב הראשונים ונכנס לפני המכונית השנייה, וזאת בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961

(להלן: "תקנות התעבורה").

עסקינן בעבירה מסוג ברירת משפט.

הנאשם בחר להישפט מכוח זכותו על פי דין.

בישיבת ההקראה כפר הנאשם בהאשמה המיוחסת לו, ומשכך נקבע התיק להוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העיד רושם הדו"ח, מתנדב במשמר האזרחי, מר גיל אברהם.

עדות הראשית נשענה רובה ככולה על דו"ח התנועה, אותו רשם בעצמו ביום המקרה.

(להלן: "העד").

הדו"ח התקבל ללא התנגדות ההגנה וסומן **ת/1**.

יצוין, כי הנאשם סרב לחתום על הדו"ח עת נמסר לו ביום המקרה.

כעולה מן הדו"ח, עמד העד על אי התנועה בפינת הרחובות הסנה-הראשונים ברמת השרון, כשפניו מופנות לכיוון דרום.

העד ראה ממרחק של 12 מטרים את רכבו של הנאשם מגיע מכיוון דרום לצפון, במסלול השני מימין, ועוקף טור מכוניות שהמתינו לפנייה לכיוון רח' ראשונים, נכנס מצד ימין, אחרי המכונית השנייה בטור, ופונה ימינה לכיוון רח' ראשונים למזרח.

על פי הדו"ח, הנאשם היה לבד ברכב והעד היה כל העת בקשר עין עם הרכב והנאשם.

העד נחקר בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

לשאלת הנאשם כמה נתיבים יש בפניה שמאלה, כאשר מגיעים מכיוון גלילות כביש 5 ממערב למזרח השיב :

"מדובר ב-400 מ' ממקום האירוע. יש שם 5 נתיבים. אחד ימינה היכן שהנאשם נהג, אחד שמאלה ושלושה נתיבים באמצע". (עמ' 4 לפרוטוקול החל מש' 5).

לשאלת בית המשפט, אישר העד כי על גבי הנתיב הימני בו נהג הנאשם קיים חץ המורה לאורך כל הדרך על הפניה ימינה, קרי: ראשונים מזרח. (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 8-9).

לשאלתו, האם אכן יצא מהנתיב הימני כדי לעקוף, השיב העד:

"כן. אתה יצאת מהנתיב השני אשר הינו שמאלי לנתיב הימני הקיצוני ביותר...אני משיב לך שהמתינו מכוניות מצד ימין והתקדמו בזחילה לפניה ימינה. עקפת מכוניות מצד שמאל ונכנסת אחרי המכונית השניה בטור פניתי ימינה". (עמ' 4 לפרוטוקול החל מש' 19 ואילך).

העד, בתשובתו לשאלת הנאשם, כיצד ניתן להגיע לנתיב הימני ביותר כאשר רוצים לפנות ימינה לרח' ראשונים, השיב כי **יש טווח של 400 מ' כדי לאפשר לנהגים להשתלב בתנועה ולפנות ימינה** וכי אילו היה הנאשם משתלב ברכב מספר 7 ולא 2 לא היה רושם לו דו"ח. (עמ' 4 לפרוטוקול החל מש' 22 ואילך).

לבקשת בית המשפט שרטט העד תרשים המתאר את מקום האירוע סומן **במ/1**.

כאשר נשאל, האם מרחק של 12 מטר לפני הפנייה ימינה אינו מרחק סביר להשתלבות בתנועה, השיב כי הוא סבור שהדבר מהווה עבירה של קיפוח זכות שימוש בדרך של הרכבים שעמדו בצד ימין, תוך שהוא מציין כי היה טור של בין 30 ל - 40 רכבים מצד ימין, ואילו הנאשם השתלב אחרי הרכב השני בטור זאת במקום לעשות זאת קודם לכן. (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 1-8).

החקירה הנגדית הייתה קצרה.

יצוין זה עתה כי לא היה דבר, או חצי דבר כדי לערער את מהימנותו של העד בדבר נסיבות העבירה אותן רשם בדו"ח.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד להגנתו.

במסגרת עדותו בקש הנאשם להגיש מספר תמונות ממקום האירוע, על מנת להמחיש את העומס בטור הימני.

יודגש כי אין המדובר בתמונות מיום המקרה.

התמונות הוגשו וסומנו **נ/1- נ/19** בהתאמה.

למעשה, כפי שאף עולה מעדותו להלן, הנאשם לא חולק על העובדות המתוארות בדו"ח (ת/1) וכן לא לאלה שעלו בעדותו של העד, ברם, לטענתו, לא בצע כל עבירה.

עדותו הראשית הייתה קצרה ביותר: **"אני אומר שאין לי דרך להגיע הביתה מצד שמאל לצד ימין...לא עשיתי שום עבירה"**. (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 3-5).

יצוין כי בדו"ח **ת/1** מסר: **"אין קו לבן מותר לי לעקוף לא עשיתי כל עבירה בתנאי הדרך שקיימים נכנסתי לפני**

מונית".

הנאשם, בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ המאשימה, אישר כי היה עומס בכל הנתיבים.

(עמ' 6 לפרוטוקול ש' 8-9).

כשנתבקש לאשר כי לא נכנס לנתיב הימני הקיצוני ביותר מתחילתו השיב:

"אי אפשר" (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 10-11).

מאוחר יותר, משנתבקש לאשר כי השתלב בנתיב הימני ביותר, סמוך לפנייה ימינה, השיב בתשובה מתחמקת כדלקמן:

"אני לא יכול לאשר דבר כזה. זה לא משהו שהוא מדיד מבחינתי"

(עמ' 6 לפרוטוקול ש' 12-13).

ברם, הנאשם אישר כי כאשר העד הורה לו לעצור, היה הוא בנתיב הימני ביותר ועל קו העצירה, ואף הוסיף וציין להגנתו כי העד נתן לשני רכבים לחלוף, יתרה מכך, לפניו נכנסה מונית אשר פנתה ימינה והעד נתן גם לה לעבור.

כשנשאל לגבי פרטי המונית מסר כי אין לו מאחר וחשב כי המדובר בבדיקת רישיונות.

(עמ' 6 לפרוטוקול ש' 14-18).

הנאשם נשאל אם היה לו דין ודברים עם הנהג שרצה להשתלב לפניו והשיב בשלילה:

"שום כלום".

הנאשם חזר בהמשך על גרסתו :

"לא עקפתי. אותתי כמו שיתר הרכבים לפני עשו את זה עשיתי את זה. אין דרך אחרת להשתלב."

(עמ' 6 לפרוטוקול ש' 19-21).

כשנתבקש לאשר כי נהג בסדר מאחר וכולם נוהגים לעשות כך, בחר שלא להשיב לשאלה:

"אני בוחר לא לענות על השאלה הזו..." (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 22-23).

כשנתבקש לאשר כי למעשה לא השתלב בתחילת הניתי בשל העומס באותו נתיב השיב:

"אני לא מאשר. אני הגעתי מנתיב שמאלי ביותר כי פניתי שמאלה. לא יכולתי לקפוץ לנתיב שמאלי כי אחרת הייתי עושה תאונה. כל התנועה שפונה ימינה ומגיעה במצב הדרגתי משתלבת".

(עמ' 6 לפרוטוקול ש' 24-28).

הצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה ולנאשם ניתנה ארכה על מנת שיוכל להיערך בהתאם.

הנאשם לבדו העיד מטעם ההגנה.

סיכומי המאשימה:

בסיכומיה בקשה ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ולטענתה עדותו של העד מטעמה הייתה רציפה וללא סתירות.

עוד טענה כי לעד היה שדה ראייה מלא מהמקום בו עמד, הבחין בנאשם עובר לנתיב הימני ביותר למרחק של 12 מטר בלבד לכיוון דרום, וכי מסר בעדותו כי היה עומס בכל הנתיבים.

ב"כ המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה.

לטענתה העבירה של "קיפוח זכות" מתקיימת כל אימת שרכבים משתלבים בקדמת הטור ולא מתחילתו, בין אם הם מבקשים אישור מהרכבים בטור ובין אם לאו וכי אין רלבנטיות למספר המטרים בהם נעברה העבירה.

לטענתה גרסת הנאשם לא הייתה ברורה וזה רק ציין כי לא עקף.

המאשימה הדגישה כי הנאשם סירב לחתום על הדוח על אף שנתבקש שהמדובר בדוח ולא על הודאה במיוחס לו.

לשאלת בית המשפט האם הייתה תלונה כלשהי של מי מהנהגים כי זכותו קופחה השיבה כי אין לה כל מידע על כך ואין לה דרך לבדוק זאת.

סיכומי הנאשם:

הנאשם חזר וטען כי לא ביצע עבירה, אין קו לבן לא עקף ולא קיפח זכות.

הנאשם למעשה לא כפר בכך כי פנה ימינה בתחילת הטור לפני המכונת השנייה, אלא שלהגנתו אין המדובר בעקיפה. כן טען, כי אין לו דרך להיכנס לביתו בצורה אחרת, ואילולא זאת הוא עלול לעשות תאונה, או אז באמת יפגע בזכותם של אחרים.

עוד טען הנאשם טענת הגנה מן הצדק בבחינת "אכיפה בררנית", לפיה אם הוא ביצע עבירה, כי אז למעשה כל תושבי רמת השרון מבצעים עבירות על בסיס יום יומי.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי הראיות בתיק זה, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מחומר הראיות והעדויות שנשמעו בפניי עולה כי יש ממש בטענות המאשימה, אשר נתמכו בעדותו של העד.

עדות העד לא רק שלא נסתרה עובדתית על ידי הנאשם, אלא יש בעדות הנאשם עצמו בבית המשפט ובדבריו בדו"ח **1/ת** כדי לתמוך בה ולחזק אותה.

העד תיעד באופן מפורט ומדויק את נסיבות האירוע.

בעדותו אישר הנאשם כי לא ניסה להשתלב בתחילת הטור שכן לטענתו הדבר לא אפשרי.

הנאשם אישר שהיה עומס בכל הנתיבים.

הנאשם אישר כי כשנעצר על ידי העד היה בנתיב הימני ביותר.

יתירה מכך, הנאשם אישר כי הגיע מהנתיב השמאלי ביותר כי פנה שמאלה.

הנאשם אישר כי כל התנועה שפונה ימינה, המגיעה במצב הדרגתי, משתלבת.

אין ממש בטענת ההגנה של הנאשם, לפיה אין לו אפשרות אחרת להגיע לביתו.

כשם שנהגים אחרים, אשר התכוונו לפנות ימינה המתניו בסבלנות לתורם, יכול היה אף הנאשם לעשות כן.

מחומר הראיות עולה, כי היה עומס בכל הנתבים וכי המכוניות שהמתניו בטור הימני הקיצוני התקדמו בזחילה לפניה ימינה.

עוד עלה, כי יש טווח של 400 מטר כדי לאפשר לנהגים להשתלב בתנועה ולפנות ימינה.

הנאשם לא טען כי עשה ניסיון או שניים על מנת להשתלב ואשר לא צלח בידו.

הנאשם לא טען כי בקש רשות מאחד הנהגים להשתלב וסורב,

נהפוך הוא, כשנשאל האם היה לו דין ודברים עם נהג המונית השיב: "שום כלום".

העובדה כי יש עומס אין פירושה כי לא ניתן להשתלב.

הנאשם בחר במודעות את האפשרות שלא להשתלב בתנועה כיאות, תוך שהוא עוקף טור שלם של מכוניות ונהגים הממתינים בסבלנות לאפשרות לפנות ימינה.

אינני מקבלת את טענת ההגנה של הנאשם, זאת ובפרט לאור העובדה שאין מדובר במי שאינו מכיר את הדרך וזו זרה לו, אלא במי שנוסע בה מידי יום ובמי שמכיר את שעות העומס ואת הנתבים.

הנאשם העיד כי הגיע מהנתיב השמאלי ביותר, הנאשם יכול היה בהכירו את הדרך לביתו בה הוא עובר יום יום, לתכנן את מסלול נסיעתו מבעוד מועד ולהשתלב בנתיב הימני עוד קודם לכן ולא לפנות שמאלה דווקא בנתיב השמאלי הקיצוני ביותר.

ברור מהעדויות שנשמעו בפניי כי הנאשם בחר לעשות לו קיצור דרך על חשבון הנהגים האחרים אשר אינם שונים ממנו.

עדותיו זו עוררה בי ספק רב לגבי אמינותו של הנאשם.

אינני מקבלת את טענת הנאשם כי לא בצע עקיפה וכי אילו היה פונה קודם לכן היה גורם לתאונה.

תאונה יכולה להתרחש גם קודם לכן.

העובדה כי אין קו לבן אין פירושה כי הנאשם לא בצע עקיפה.

לטעמי, ניתן לראות בהתנהגות הנאשם עקיפה, זאת גם לאור הגדרת המונח עקיפה במילון אבן שושן אשר פירושה: "**הליכה מסביב למשהו, הליכה בעקיפין**" ולענייננו: "**נהיגה מסביב למשהו**".

הנאשם עת פנה ימינה נהג ולו לפחות מסביב למכונית שלפניה נעמד על קו העצירה.

אמנם אין המדובר בעקיפה הקלאסית באותו נתיב, אך גם בהתנהגות הנאשם עת חלף על טור שלם של מכוניות אשר התקדמו בזחילה בנתיב הימני - קיצוני מתוך כוונה לפנות ימינה בסופו של דבר רק בתחילת הטור, זאת במקום לנסות ולהשתלב עוד קודם לכן, ניתן לראות עקיפה.

זאת אני קובעת גם לאור **תקנה 47(א) לתקנות התעבורה**, אשר גם ממנה עולה כי עקיפה אינה חייבת להתקיים באותו נתיב.

"**נוהג רכב לא יעקוף בכביש רכב אחר, בין שהוא נוהג באותו נתיב נסיעה ובין אם לאו, אלא מצדו השמאלי**".

יתירה מכך וזה העיקר,

העבירה המיוחסת לנאשם על פי כתב האישום אינה עקיפה אלא קיפוח זכות שימוש מלא בניגוד לתקנה **21 (ב) (1)** **לתקנות התעבורה**, לפיה:

"כל עובר דרך חייב להתנהג באופן שלא:

יקפח את זכותו של אדם להשתמש שימוש מלא באותה הדרך"

מלשון התקנה עולה, כי מדובר בעבירת סל די רחבה, אשר התנהגות הנאשם, כפי שהיא מתוארת בדו"ח ת/1, הנתמך בחומר הראיות, בהחלט מהווה התנהגות העונה על יסודות העבירה של קיפוח זכות.

המדובר בעבירה אשר הערך החברתי המוגן בה הינו כבוד ונימוס בין עוברי הדרך והמשתמשים בדרך.

השאלה הרלבנטית הינה, האם ההתנהגות של עובר הדרך תהא אשר תהא, היה בה כדי לקפח זכות אדם לשימוש מלא בדרך.

בלשון התקנה, נקבע המונח "**אדם**" דהיינו : כל אדם, ואין הכרח כי יהא זה דווקא מי שהינו נהג בכביש.

מחומר הראיות עולה כי היו עומסים בכל הנתונים ונהגים המתנינו בסבלנות לתורם.

עצם כניסת הנאשם לתחילת הטור בשלב בו מצא לנכון לעשות זאת, בין אם תוגדר "עקיפה" אם לאו, עיכבה בזמן ההמתנה את הנהגים האחרים, אשר המתנינו בסבלנות לתורם לפני ימינה,

בכך קיפח הנאשם הלכה למעשה, את זכותם של כל אלה שהמתנינו בצד ימין להשתמש שימוש מלא בדרך.

לשאלת בית המשפט האם הייתה תלונה של נהג כלשהו אשר זכותו קופחה, השיבה ב"כ המאשימה, בהגנותה, כי אין לה כל מידע על כך ואף אין לה כל דרך לבדוק זאת, ברם, מתברר, ועל פי עדות העד לשאלת הנאשם בעמ' 4 לפרוטוקול ש' 27, ישנם מקרים בהם מתקבלות קריאות של אזרחים במוקד 100, הפונים למשטרה על מנת שזו תגיע למקום, מאחר ואזרחים רבים מלינים על התופעה, הדומה לזו נשוא כתב האישום.

גם אם דברים אלה לא היו נאמרים הנני סבורה כי אין צורך בהוכחת תלונה של ממש על ידי מי מהמשתמשים בדרך על מנת לקבוע כי התגבשו יסודות העבירה של קיפוח זכות.

ראשית, הדבר אינו מעשי שכן הנהגים נמצאים במהלך נהיגה ושוטרים לא פזורים בכל מטר ומטר בכביש.

שנית, במקרה דנן האכיפה נעשתה על ידי שוטר שנמצא במקום בשל העומסים אשר השיב לשאלת הנאשם כי השוטרים מוזעקים על ידי אזרחים משתמשים בדרך לצורך אכיפה והסדרת התנועה על מנת שנהגים לא יבצעו עבירות תנועה ובחובן קיפוח זכות משמש בדרך בדיוק כמו המקרה שלפנינו:

"יש קריאות אביב 100 למוקד המשטרה וקוראים לנו לשם, כיוון שהרבה אזרחים מתעצבנים מזה"

(עמ' 4 לפרוטוקול ש' 28-29)

אכן, גם לנאשם אשר בקש לפנות ימינה עמדה הזכות להשתלב ולנהגים הפונים ימינה הייתה החובה לאפשר לו להשתלב.

אך ברור ויותר מברור כי הזכות להשתלב אינה עומדת עוד לנאשם כשהניסיון הראשון שלו לעשות כן, התבצע בתחילת הטור לפני המכונת השנייה שעמדה בטור הימני הקיצוני, וזאת במרחק של 12 מטר מהעד בלבד, שעה שאורך הטור היה כ-400 מטר בו המתניו בין 30 ל-40 מכונות, כאשר הטור מתקדם בזחילה וכאשר הוא עושה זאת מהנתיב השמאלי ביותר.

העד השיב בגילוי לב ובהגינות לשאלת הנאשם כי אם היה הנאשם משתלב ברכב מספר 7 ולא ברכב מספר 2 לא היה רושם לו דו"ח.

(עמ' 4 לפרוטוקול ש' 25-26).

אך אין עסקין ב"אם" אלא בעובדות שהתרחשו בתיק זה הדורשות הכרעה.

העד גם השיב מפורשות תוך שהוא מסביר את שיקול דעתו בהתייחס לכל הנתונים האובייקטיביים בכביש באותו זמן הן למרחק בו בוצעה העבירה הן לעומס ומספר הרכבים שהמתניו בצד ימין והן לגבי התנהגות הנאשם ביחס לכל הנתונים וסיכם זאת בעמ' 5 לפרוטוקול ש' 3-4 :

"אני סבור שזה מהווה עבירה של קיפוח זכות שימוש בדרך של הרכבים שעמדו בצד ימין..."

כאמור הפעלת שיקול הדעת נעשתה על ידי העד רושם הדו"ח, אך זו אינה סוף פסוק שכן המדובר בבירור משפט והנאשם זכאי היה לבחור להישפט, כפי שאכן עשה.

שיקול הדעת של העד הועמד לבחינת בית המשפט, ובמקרה דנן הנני סבורה כי הוכחו יסודות העבירה וכי שיקול דעתו של העד עת רשם את הדו"ח הופעלה כהלכה.

אכן לשון החוק הינה רחבה ואינה קובעת מהו המרחק המדויק בו מתבצעת עבירת קיפוח הזכות, אך בשל הערך החברתי המוגן בצידה ושלל האפשרויות וההתנהגויות בדרך המדובר בעבירת סל מסוג ברירת משפט.

ככזו יציקת התוכן לתוכה על ידי רושם הדו"ח עשויה בהחלט להשתנות בהתאם לנתוני הדרך והעומס אך תהא ההתנהגות אשר תהא, היא עדיין עומדת לבחינת בית המשפט.

תשובתו ההגונה של העד רק מלמדת ומחזקת כי הדוח לא נרשם לנאשם באופן שרירותי.

באשר לטענות הנאשם בדבר "אכיפה בררנית" הנני סבורה כי זו מיתממת ומתחכמת.

העלאת טענות הגנה בעלמא אין בהן די.

הנאשם לא הביא כל ראיה תומכת לטענתו.

התמונות **נ/1-19** אין בהן די כדי ללמד להגנת הנאשם על נסיבות האירוע הספציפי.

אינני יכולה לקבל טענה זו אשר הינה כוללנית, לא מוכחת כדבעי ויש בה להכפיש ציבור שלם ללא כל בסיס עובדתי.

יתירה מכך, לטעמי מי שטוען טענות הגנה מן הצדק בבחינת אכיפה בדרנית מן הראוי כי יקפיד תחילה על הוראות החוק בעצמו ויראה כי אכן עשה כל שביכולתו לעשות כן.

לא כך התרשמתי מהנאשם.

צדק וטעם רב יש בטיעוני ב"כ המאשימה אשר נתמכו בפסיקה שהוצגה על ידה.

לענין תכליתה של התקנה לענין זכות שימוש ראה דבריו של כב' הש' בדימוס עודד מודריק

בע"פ 4009/98 יוסף ורשבסקי נ' מ"י מחוזי ת"א (13/12/1998):

"...לזו ועיקר תקנת הקיפוח היא בתקנת הבריות שלא ינתן מצב בו כל דאלים גבר. אך גם זו תקנתם של הבריות שמי שמרסן את יצריו ומתחשב בזולת, ימצא את מי שיתחשב גם בו ולא יהיה לו הדבר לעבירה"

יוצא מכך כי גם אם היה הנאשם משתלב ברכב מספר 7 היה בכך כדי לעכב את הנהגים לפניו ויש להניח כי גם אז זכותם של אלה הממתינים מאחור הייתה מקופחת, גם אם לא היה נרשם לנאשם דו"ח.

השאלה הקובעת לטעמי הינה מתי ניתן לומר כי הנאשם עשה מאמץ כן ואמיתי וכל שניתן על מנת שפחות זכויות של משתמשים בדרך יקופחו.

טענת הנאשם כי אין לו דרך להגיע הביתה אין בה כל ממש.

הוכח כי יש לנאשם אפשרות להגיע הביתה, אלא שעליו להמתין בסבלנות כמו יתר הנהגים שהמתינו בטור הימני הקיצוני.

הנאשם גם לא הציג מסמך כלשהו מטעמו או אחרים בדבר פנייה לרשויות בנושא המלמד על ניסיון כן ואמיתי לפתור את

הבעיה, אם אכן קיימת כזו בדרכים חוקיות ולגיטימיות. .

עדות עד התביעה הייתה עקבית ואמינה ולא נמצאו בה סתירות.

לעומת זאת עדות הנאשם לא הייתה ברורה, מחד טען כי לא בצע עבירה וכי אין לו דרך להגיע הביתה ומאידך אשר את טענות העד מהן עולה כי אכן בצע את העבירה.

תשובות הנאשם היו מיתממות ומתחכמות.

הנאשם לא הביא כל עדות תומכת לגרסתו.

סוף דבר, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, התרשמתי מהופעתם בפניי ולאחר ששבתי והזהרתי את עצמי שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, אם כי הנאשם גם לא חלק עליה הנני קובעת כי הוכחו בפניי כל עובדות כתב האישום כאמור לעיל וכי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

הנאשם עבר את העבירה של קיפוח זכות ולא אפשר ל"אדם" - אותם הנהגים שהמתינו בטור הימני הקיצוני להשתמש שימוש מלא בדרך.

"שימוש מלא בדרך" פירושו אותו שימוש שנמנע מהם והוא פרק הזמן הנוסף בו המתינו בטור הימני בשל התנהגות הנאשם.

לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' חשוון תשע"ז, 21 נובמבר 2016, במעמד הצדדים